

Пластовий Журнал

Yunak

ЮНАК

1/2002

Yunak

1 (358) 2002

ISBN 0044-1384

magazine in Ukrainian for youth age 11-18
published jointly by:
Plast, Ukrainian Youth Association of Canada
Plast, Ukrainian Scouting Organization - USA
6 issues per year
Price: \$4.50 (US)/issue
Subscription: \$25 (US)/6 issues
(includes 4 issues Yunak, 2 issues Supplement)
Editor: Oksana Zakydalsky

Юнак

журнал пластового юнацтва

Ціна: \$4.50

Редактор

пл. сен. Оксана Закидальська

Мистецьке оформлення і макет
Богдан Ружицький

Адреса редакції і адміністрації
Yunak

2199 Bloor Street West
Toronto, ON M6S 1N2
CANADA

Fax: (416) 763-0185
e-mail: zakydalsky@sympatico.ca

Адреса в ЗСА

Plast Publishing USA-Canada
144 Second Ave.
New York, NY 10003-8305
USA

Fax: (212) 533-8991
e-mail: kps.us@plast.org

На обкладинці

пл. уч. Михайло Лемак
станція Рахів, Україна
(першун Золотої Булави, 2001 р.)

Виготовлено на системі
PC 1.2 GHz/QuarkXpress 4.1,
Adobe Photoshop 6.0, Adobe Illustrator 9.0,
Adobe Streamline 4.0

Видруковано заходами
The Basilian Press,
Toronto, Ontario, Canada

ЗМІСТ

Традиції - Церква в музею

2-3

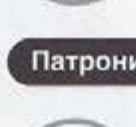
Історія Пласту - З вогнем на Зустріч

4

Провідництво - Гетьманська вірлиця

5

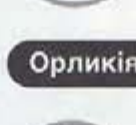
Патрони - Програма на курінні сходинах

6-7

Проекти - Експонати на Орликіяді

8-9

Орликіяда в Києві

10-11

Конкурс Моє Місто - БАФАЛО

12-13

Ігри - По Україні

14-15

Скавтінг - Турецький вузол

16

Сторінка Виховника - "Я був на вишколі"

17

Табори - Летунський і КВТ в Україні

18-19

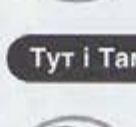
Наш гурток - Пірани в Торонті

20-21

Сторінка Братчика і Сестрички

22

Тут і Там - Філадельфійська хроніка

23

Різне

24

Дорогі читачі Юнака!

Як бачите, ми трохи змінили вигляд цього числа – нова обкладинка й нові заголовки. Думаємо, що експериментувати – це цікаво!

В цьому числі поміщуємо ще одне зголошення до Конкурсу *Моє Місто*. Цей раз – з міста Бафало, ЗСА. Подруга Христия Дзюба-Браун, впорядниці самостійного гуртка в Бафало, пише, що підготовка матеріалів на конкурс були цікаві гурткові заняття. Пізнайте своє місто і розкажіть нам!

В останньому числі *З бібліотеки Юнака – Історія Пласту в іграх* було повідомлення, що Юнак вже має свою веб-сторінку на сайті Пласту Канади (www.plast.ca). Там знаходяться відповіді на ігри числа *Історія Пласту в іграх*. Ми плануємо на веб-сторінці поміщувати новини про Юнака і, наприклад, правила конкурсів.

Цього року хочемо видати спеціальне число *З бібліотеки Юнака* про веб-сайти, корисні для пластування. Починаємо збирати такі інформації і шукаємо заступника редактора, який би відповідав за це спеціальне число. Точніші інформації довідайтеся на сторінці Юнака на www.plast.ca.

Чи повинні в Юнаку бути сторінки англійською мовою?
В Канаді і Америці щораз менше молоді добре володіє українською мовою і між собою спілкується англійською (подібно в Німеччині – німецькою, а в Аргентині – еспанською). До великої міри, яку мову вживаєш – це звичка і, як би Ти не хотів добре знати українську мову, обставини – мова вдома, оточення, Інтернет чи взагалі брак нагоди говорити українською – Тебе обмежують у розвитку Твоєї української мови.

Хоч пластові заняття – сходи, табори, вишколи – і поза Україною проводяться українською мовою, в реальності часто ця мова виходить так *half-на-пів*. Юнаки і юначки, які добре не володіють українською мовою не беруть участі в деяких заняттях, відчужуються і втрачають охоту бути в Пласті. Чи повинні ми дати таким пластунам нагоду висловитися англійською мовою і виділити кілька сторінок в Юнаку, щоб вони могли писати англійською мовою? Що ви думаєте? Напишіть нам!

Скоб!

пл. сен. Оксана Закидальська
редактор

Чи ви вислали свої відповіді на КОНКУРС: Їдемо на ЮМПЗ '57 ?

Семінар Юнак-Готуйсь

Видавництво Пласт Канада-ЗСА (спільне видавництво двох країв, яке видає журнали *Юнак* і *Готуйсь* для всього пластового юнацтва і новацтва по світі) спочатку березня ц.р. організувало Семінар, щоб зацікавити більше людей до співпраці із виданням журналів.

На семінарі *Юнак* було завваження, що юнацтво й виховники гуртків не вповні використовують матеріали, які розміщені в *Юнаку* – на програми сходи, до проб, до вмілостей. І так вийшла пропозиція, щоб почати кампанію – **ЮНАК на сходи**!

Всі юнаки і юначки одержують *Юнака*, тому що передплата його – частина вкладки. Виховники також мають діставати *Юнака*. Коли прийде число в пошті, було б добре вибрати одні сходи на які всі члени гуртка приносять журнал, його спільно переглядають, читають і дискутують, щоб побачити, що з журналу вони можуть використати – на сходах чи в гуртковому пляні праці. В такий спосіб, користь *Юнака* покращає а робота яка йде у творення журналу, буде оправдана.

ТРАДИЦІЇ

Українське Свято в Канадському Музею

При кінці січня прийшов лист до Юнака – пресове повідомлення, що 19 січня в Канадському Музею Цивілізації (Canadian Museum of Civilization) відбулося святкування Йордану. Із повідомленням прийшли дві великі фотографії (поміщені на цій сторінці) і інформації, що відправлено Богослуження в церкві св. Онуфрія, яка знаходиться в тому самому музею. Після Богослуження, похід із церкви пішов до річки Оттави (над якою стоїть музей). Над рікою, під проводом отця Андрія Чировського, відбулося посвячення води (Водосвяття). Редакція рішила довідатися про те, як попала українська церква до канадського музею.

Посвячення води перед Музеєм Цивілізації

Ак опинилася українська церква з Альберти в Оттаві?

Хрест із льоду і похід до річки

Вода і вогонь - основа для життя

Свято Водохреща (Йордан) має не лише релігійну основу. Здавна наші предки вважали, що вода і вогонь – це основа для всього життя на землі. Тому освяченню води споконвіку приділялася велика увага.

Святкування Йордану починалося опівночі Службою Божою в церквах. Перед світанком вся процесія йшла до річки святити воду. Заздалегідь молоді хлопці і дорослі чоловіки вирубували з льоду великого хреста, витягали з води, встановлювали його. Спочатку обливали хрест зимною водою, щоб усе замерзло, потім обливали буряковим квасом (він фарбував лід на малиновий колір). Поряд встановлювали вирубані з льоду – престіл, вітар, інші оздобы.

Після відправи священник освячував воду, тричі занурюючи в оболонку хреста (вода) і прихиляючи до води запалену свічку (вогонь), а тоді кропив освяченою річковою водою всіх присутніх і вітав зі святом.

Освячену воду люди набирали в принесений зі собою посуд. Дома вони кропили цією водою хату, хлів, двір, худобу. Освячена на Водохреща вода вважалася цілющою, її зберігали за образами і використовували для лікування хвороб, при посіві поля, тощо.

Канадський Музей Цивілізації
Canadian Museum of Civilization

Photos by Tom Alföldi, CMC.

Українська Церква в Канадському Музею

Церква св. Онуфрія була церквою української католицької парафії в Смокі Лейк (Smoky Lake), Альберті. В 1996 році церква була подарована Музею Цивілізації. Її розібрано і перевезено трьома великими вантажниками до Оттави. Окремо було запаковано баню церкви. Під час розібрання церкви, зроблено 3-вимірний модель на комп'ютері, щоб пізніше церкву правильно відбудувати. Тільки середина церкви, яка знаходиться в музею, автентична. Зі зовні набито нові дошки, а дах покритий новими кедровими гонтами.

Де в музею знаходиться церква св. Онуфрія?

Цікаво те, що в канадському музею українська церква знаходиться у секції присвяченій канадській історії (Canada Hall). Ця секція представляє історію Канади, від 1000 року до сьогодні. Більшість експонатів в Canada Hall – човно вікінгів на ловлення китів (whaling ship), центр містечка старого Квебеку, шевська майстерня, і т.д. – репродукції. Церква св. Онуфрія – найбільш імпозантний автентичний експонат в секції канадської історії. Церква так вміщена, що можна її обійти для благословення. Престіл (за візантійським правилом) при східній стіні церкви.

Церква св. Онуфрія збудована з дерева, завершена традиційною банею, зі сторони святилища. В церкві зміщається около 20 людей.

Середина церкви – оздоблена і позолочена. Іконостас із дерева з іконами в золотих рамах. Стіни розписані фресками.

Церква св. Онуфрія збудована о. Филипом Ру, який родився у Франції а в 1913 році приїхав до Канади щоб обслуговувати українських греко-католицьких поселенців західних провінцій Канади. Хоч сам не був ні архітектором ні будівничим, побудував около 30 церков в Канаді. Саме церква св. Онуфрія була його першою будовою (про о. Ру і його церкви ми писали у виданні 3 Бібліотеки Юнака 2/1997: До Зустрічі в Манітобі)

Історія Церкви св. Онуфрія

- 1907 Парафія в Смокі Лейк будує каплицю.
- 1915 Під наглядом о. Ру, парафіяни будують церкву св. Онуфрія. Єпископ Никита Будка, перший греко-католицький єпископ в Канаді, благословить церкву.
- 1928 Збудовано дзвіницю і додано баню.
- 1934 Поставлено іконостас з дерева.
- 1952 Іван Кейван розмалює церкву.
- 1963 Церкву закрито.
- 1993 Переговори між парафією і музеєм про перенесення церкви; останнє Богослуження.
- 1995 Розібрання церкви і перенесення до Оттави.
- 1996 Церква відбудована в приміщенні музею.
- 26.VI.1996 Празник св. Онуфрія – посвячення церкви, яка стає експонатом канадської історії.

Yunak thanks Ms. Rachael Duplisea, Senior Media Relations Officer, Canadian Museum of Civilization, for providing information and photographs of the Feast of Theophany and St. Onufrius Church. (interior photo of church by S.Darby)

ЗАНЯТТЯ НА КУРІННІ СХОДИНИ ! ПРОЄКТ ДО III-ої ПРОБИ !

Хочете відзначити свого патрона на курінних сходинах?

Прийняти гурток до куреня і познайомити його із життям патрона?

Підготуйте сценки із життя свого патрона!

Зробіть це так:

1

Візьміть життєпис свого патрона

2

З життєпису патрона, підготуйте короткі описи кількох подій із його чи її життя

3

Назвіть це "Теми на сценки із життя (ім'я патрона)"

4

Роздайте кожному гурткові одну тему на сценку

5

Подбайте, щоб гуртки підготували роздані сценки на своїх гурткових сходинах

НА КУРІННИХ СХОДИНАХ

Кожний гурток представляє свою підготовлену сценку

Д В А П Р И К Л А Д И

На наступній сторінці подано теми на сценки із життєписів
двох патронів юнацьких куренів –
Лесі Українки і гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного.

ЛЕСЯ УКРАЇНКА є патроном:
2-го куреня юначок в Нью-Йорку
4-го куреня юначок в Торонті
6-го куреня юначок у Львові

ПЕТРО КОНАШЕВИЧ-САГАЙДАЧНИЙ є патроном:
5-го куреня юнаків в Ньюарку
7-го куреня юнаків у Львові
13-го куреня юнаків в Едмонтоні

ВИ МОЖЕТЕ ПОДІБНО ВИБРАТИ ТЕМИ ІЗ ЖИТТЄПІСУ СВОГО ПАТРОНА!

ПРОЄКТ ДО III-ої ПРОБИ

підготовка сценок для гуртків і переведення програми курінних сходин

ТЕМИ НА СЦЕНКИ із ЖИТТЯ гетьмана ПЕТРА КОНАШЕВИЧА- САГАЙДАЧНОГО

1. Сагайдачний в школі

Петро Конашевич-Сагайдачний родився на Галичині около 1560 року. Навчався в Острозькій академії, першій українській школі, яку заснував князь Константин Острозький. В академії Петро вивчав 7 предметів: граматику, реторику, діалектику, арифметику, геометрію, музику та астрономію.

2. Сагайдачний на Січі

Наприкінці 16-го століття, Сагайдачний опинився на Січі. Скоро став помітною особою серед козацької старшини. Був обозним (бунчужним), завідував артилерією, згодом його обрали кошовим отаманом, а в 1616 році – гетьманом.

3. Війна проти турків і татар

Від 1605 до 1615 року, отаман Сагайдачний був організатором багатьох успішних походів козацького війська проти султана Туреччини і кримського хана. Сагайдачний виробив тактику бою на чайках – козаки відпливали в походи вночі, користувалися особливим компасом і добре орієнтувалися на зорях. В 1616 році козаки, під проводом Сагайдачного, здобули Кафу, найбільший невільницький ринок у Криму і наймогутнішу турецьку твердиню.

4. Битва під Хотиним

Польський король Сигізмунд закликав козаків на допомогу у війні з Москвою і Туреччиною. В 1621 році козацьке військо, під проводом гет. Сагайдачного, врятувало від розгрому польське військо. Сагайдачний запровадив у козацькому війську нові способи бою – легку артилерію та добре озброєну і навчену піхоту. Тактика козаків була динамічна і гнучка, на протидію позиційній, неповоротній тактиці польського війська. Перемога принесла козакам і Сагайдачному славу по цілій Європі.

5. Сагайдачний і братства

Братства – громадські організації які існували в Україні при православних церквах і допомагали зберігати свою віру, обряд і давні звичаї. Братства відкривали школи і друкарні. В 1620 році, гет. Сагайдачний, із цілим козацьким військом, вступив до Київського братства. У своєму тестаменті, гет. Сагайдачний заповів своє майно Київським і Львівським братським школам.

6. Сагайдачний у творах і піснях

Слава про Сагайдачного залишилася у різних творах – наприклад Андрія Чайківського повість *Побратими* та у піснях, найкраще znana з яких – *Гей на горі там жінці жнуть*.

ТЕМИ НА СЦЕНКИ із ЖИТТЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

1. Леся Українка в своїй родині

В Лесі були три сестри – Ольга, Оксана й Ізидора і один брат – Микола. Їх мама і батько – Ольга і Петро Косачі – придумували різні інтелектуальні і літературні ігри, щоб діти розвивали свій розум. Із дітей – Ольга була найбільше практична (вона пізніше стала лікарем). Оксана була найбільше серйозна і розумна. Ізидора була наймолодша і найбільше смішна. Леся була найбільше творча. Микола, який не був такий розумний як його сестри, не вмів добре грати ці ігри і тому вдавав, що це для нього дурні дитячі забави.

2. Леся і сільські діти

Леся дуже любила бавитися зі сільськими дітьми, які придумували різні рухливі і голосні ігри. Часами Леся забувалася, що вона повинна бути більше поважною і дуріла разом із ними. Її мама, Ольга Косач, мусіла силою відтягати Лесю від дітей.

3. Леся і природа

Леся дуже любила природу, а спеціально ліс. Коли вона ходила по лісі, там нібито зустрічала різних лісових істот – Мавку, Лісову Русалку, Лісовика, Того що греблі рве, Потерчат, і т.д. Коли була хворою на Кавказі і попадала в депресію, Леся собі пригадала тих лісових істот і написала *Лісову пісню* в якій вона описала лісову природу разом із фантастикою, легендами і віруваннями українського народу.

4. Леся в Києві

Родина Косачів перебувала зимою в Києві і в їхньому домі все було цікаве життя. До них приходили в гості такі славні люди як музик і композитор Микола Лисенко, актор Михайло Старицький, підприємець і мільйонер Михайло Терещенко. Гості цікавилися письменницею і питалися її про те, що вона пише.

5. Леся Українка – письменниця

Леся (справжнє ім'я – Лариса Косач) склала свій перший вірш у 12 років і тоді вперше підписалася *Леся Українка*. Перша її збірка ліричної поезії вийшла в 1892 році. Темі її віршів були самота, кохання і природа. Леся найбільше відома зі своєї драми. В деяких драмах вона вживає, символічно, давню Грецію як Україну. Наприклад, у драмі *Кассандра*, пише про грецьку пророчицю якій ніхто не вірить. Драма *Орлія* є про пригнічення грецької культури новою культурою імперського Риму.

ІСТОРІЯ ПЛАСТУ

У січні 1962 року помер Начальний Пластун Северин Левицький – Сірий Лев – в Бафало, НІ, де він жив від свого приїзду до Америки.

Того року відбувалася перша ЮМПЗ в Америці. Тому, що Сірий Лев все був в центрі пластових святкувань в Америці, курінь Чорноморців рішив привезти вогонь з його могили в Бафало на Вовчу Тропу.

На фото: Два юнаки, Ярема Лозинський і Юрій Повх з Рочестер, які їхали з Чорноморцями.

Як Чорноморці їхали 340 миль на роверах щоб привезти вогонь на Зустріч

В суботу 25 серпня, на цвинтарі зібрались пластуни біля могили Сірого Лева. Станичний, пл. сен. Олександр Бережницький, Чорноморець, перевів церемонію запалення вогню на могилі. З запаленим смолоскипом вибіг із цвинтаря юнак Володимир Остапович, передав вогонь двом роверистам і почався "біг". Ровери скоро віддалились. За 45 хвилин вслід за ними виїхало авто, щоб підвезти зміну.

"...перед нами дуже тяжкий гористий терен."

Після одноденної їзди – зміна роверистів. (Роверисти їхали на схід шосе #20 до ріки Гадсон, а тоді на південь до Іст Четгем – Ю.Повх).

Під вечір доводиться йти більше пішки, як їхати ровером. В околиці Авбурн зустрічаємо двох окружних провідників американського Скавту. В розмові з ними виявляється, що один з них з походження українець. Випереджують нас авто щоб опісля виїхати нам на стрічу та почастувати нас тортом і побажати *Доброго Вітру* – поздоровленням морських пластунів. Попереджують нас, що перед нами дуже тяжкий гористий терен.

"...ровер шаленою скорістю котиться в долину"

Частіше доводиться змінювати роверистів, щоб на час приїхати на Ювілейну Зустріч. В гористому терені дуже стрімкий з'їзд. Ровер шаленою скорістю котиться в долину – лиш вітер в ушах свище. Натомість під гору доводиться не лиш йти пішки, але ще й тягнути ровер. Сонце прямо пече, тяжіють ноги. Та мимо всього, рішаємо перебороти всі труднощі, щоб на час приїхати. Ідемо цілу ніч, щоб надробити втрачений час через гористий терен.

Ніччю справді холодніше й краще їхати, але сон склеює очі. Великі тягарові авто зганяють нас з дороги й треба дуже уважати, щоб з ровером не опинитися під колесами авт.

"...великі тягарові авто зганяють нас з дороги..."

В понеділок доїжджаємо до Албані. Це нас підбадьорює, бо вже недалеко й встигнемо на святочне відкриття. Ще одна перешкода – зливний дощ. Врешті у вівторок рано ми біля Пластової Оселі. Помучені і сплячі, але бадьоро вмашируємо з нашим куренем на площу перед машти.

"З радости задержуємо на хвилину віддих..."

В точно означеній годині (11-й перед полуднем) вбігає під щогли кінцевий наш бігун штафети – ст. пл. Микола Грогорчук, Чорноморець – зі запаленим смолоскипом. З радости задержуємо на хвилину віддих. Смолоскип перебирає комендант Зустрічі, пл. сен. Юрій Ференцевич, передає його Голові Головної Пластової Ради, пл. сен. Ярові Гладкому з 10-го куреня Чорноморців, який запалює вічний вогонь Ювілейної Зустрічі.

"...запалює вічний вогонь Ювілейної Зустрічі."

Ми горді, що виконали завдання. Вічний вогонь запалений на могилі Сірого Лева горить на Ювілейній Пластовій Зустрічі.

(Інтерв'ю із ст. пл. Юрком Бойчуком з 25-го куреня Чорноморців, яке появилось в одноднівці ЮМПЗ Іскра ч.2. Фото прислав Юрій Повх.)

Гетьманська Пластунка Вірлиця Харитя Білаш

Після іменування: гет. пл. вірлиця Харитя Білаш із своїм татом, пл. сен. Радомир Білашем, Начальним Пластуном і зв'язковою, пл. сен. Катрусю Долішною. (фото: Оксана Закидальська)

Харитя Білаш народилася 15-го травня, 1982 року, в Едмонтоні, де прожила свої дитячі літа. Вступила до Пласту в 1988 році. Харитя брала активну участь в новацьких заняттях але, хоч Харитя виростала в середовищі едмонтонської станиці, їй бракувало пластових ровесників, бо часто мінявся склад її роя чи гуртка. Щоб скласти новацькі й юнацькі проби вона не раз мусіла самостійно підготуватися. А коли поїхали до середньої школи в Британській Колумбії, Харитя була ізольована від пластового гурта. Але ці перешкоди їй не стримали. Вона показала дуже амбітною і самозарадною – тримала контакт з гуртком *Ворошки* е-поштою і цим способом організувала проекти до юнацьких проб і вмілостей, планувала заняття на літні новацькі табори, здала II-гу і III-гу юнацькі проби.

Хариті амбіція та самозарадність виявлялися в інших ділянках. Від малку, музика – особливо спів – мала великий вплив на Харитю життя. Вона брала участь в різних мистецьких виступах в українській громаді та поза нею. Любов до співу заохотила Харитю поширити свій мистецький хист. В середній школі розвивала свій чудовий голос та драматичний хист – співала в шкільному хорі, виступала в театральних виставах, грала на чело, була солісткою на концерті із міською оркестрою Вікторії і виграла першу нагороду за оперний сольовий спів на фестивалі.

Фото: Оксана Закидальська

ПРОВІДНИЦТВО

Харитя написала 3 новацькі таборів пісні і, з братом Миколою, пісню Крайової Зустрічі в 2000 році.

Коли я перший раз зустріла Харитю, я відразу пізнала, що виросла вона в пластовій родині де була пластова душа. Харитя завжди виконувала свої обов'язки з великим ентузіазмом. Коли приїжджала до Едмонтону на вакації зі школи, вона радо голосилася допомогти з апелями, свічкою чи колядою. Літом Харитя була сестричкою на таборах і не тільки брала відповідальність в ролі сестрички-бунчужної але, з власної ініціативи, заохочувала других сестричок чи братчиків до планування творчих та цікавих ігор, ручних робіт, святкових ватер і точок до вмілостей.

Своїм чудовим співом, ентузіазмом та буйною уявою, Харитя мала позитивний вплив на новацтво і своїх ровесників. В юнацтві Харитя включалася до планування таборів та передавала молодшим гурткам потрібні гутірки до першої проби. Харитя здобула довір'я і пошану виховників і провідників станиці, про що свідчать її два відзначення.

Ми щасливі що Харитя повернулася до Едмонтону. Не ховається вона в університетській бібліотеці а бере активну участь в станиці як гніздова й юнацька виховниця. Я тішуся, що Харитя бере провідну роль зі своїм гуртком *Русалки* у нашому курені – 6-му курені ім. Уляни Кравченко. Її ентузіазм та життєрадісність впливають на нас усіх.

Через свою взірцеву пластову поставу та особливу ініціативу та самозарадність, рекомендую Харитю Білаш на почесний ступінь Гетьманської Пластунки Вірлиці.

пл. сен. Катруся Долішна, зв'язкова.

Торонтонські гетьманські скоби і вірлиці які прийшли на церемонію іменування Хариті 24-го лютого, 2002 року: (зліва) Андрій Колос, Тамара Балан, Мотя Спольська, Ярема Луців, Іванка Сливинська, Харитя Білаш, Андреа Фіголь, Лада Даревич, Роман Ващук

ПРОЄКТ

СПОРТ

Ще три експонати, які були
на 40-й Орликіяді в ЗСА
Тема: 10 років Незалежності

Україна і Олімпійські Ігрища

Історія участі
України в
Олімпійських
Ігрищах

Олімпійці Незалежної
України
(фото і біографії)

Список медаль, які
виграли спортсмени
українських команд

Ковзани підписані
Оксаною Баюл

Вибрані фотографії
українських
спортсменів на
Олімпіадах

Експонат підготували юнаки 5-го кур. ім. гет. Конашевича-Сагайдачного,
Ньюарк: Стефан Станько, Данило Пелешук, Адріян Кохан, Маркіян
Гадзевич, Лесик Миськів, Михайло Колодій, Мiron Радович, Данило
Мартиниць, Олесь Мандич, Андрій Яворський, Роман Лесько.

Участь в Олімпійських ігрищах вважається атрибутом незалежної держави

- 1920 уряди УНРеспубліки і ЗУНРеспубліки намагалися брати участь в ігрищах в Антверпі, Бельгії.
- 1921 Україна була частиною советської дружини.
- 1956 був організований Український Олімпійський Комітет у діаспорі який звернувся до Міжнародного Олімпійського Комітету (МОК) допустити Україну до участі в змаганнях.
- 1990 створено Національний Олімпійський Комітет (НОК) України.

Зима 1990 Альбервіль, Франція

- Україна і 4 колишні республіки СРСР беруть участь як одна Об'єднана Команда (10 атлетів з України)
- атлет фігурного ковзання Віктор Петренко здобуває золоту медаль.

Літо 1992 Барселона, Еспанія

- Україна змагається як член Об'єднаної Команди
- в індивідуальних змаганнях атлети України виступають окремо
- 81 спортсменів з України
- першу медаль для України виграє борець греко-римського стилю Олег Кучеренко
- перший раз гімн *Ще не вмерла і синьожовтий прапор* на Олімпіаді

Зима 1994 Лілегамер, Норвегія

- Україна вперше має свою дружину
- 37 змагунів в дружині
- 13-те місце в точкуванні
- Оксана Баюл здобуває золоту медаль у фігурному ковзанні

Літо 1996 Атланта, США

- Україна має 235 змагунів
- виграє 23 медалі – 9 золотих, 2 срібних і 12 бронзових
- Зіркою української дружини – Ліла Подкопасава (два золоті і одну срібну медаль в спортивній гімнастиці)
- Україна займає 10-те місце в загальному точкуванні

Зима 1998 Нагано, Японія

- Україна має 56 спортсменів.
- одну медаль – срібну – виграє Олена Петрова в 15-км. біатлоні

Літо 2000 Сідней, Австралія

- 239 атлетів з України
- перша група спортсменів, які виростили й тренувались у незалежній Україні
- здобули 23 медалі: 3 зол., 10 ср., 10 бр.
- медалі здобули молодші спортсмені України, а ветерани не мали очікуваних успіхів
- Сергій Бубка не здобув медалі але був обраний представником атлетів цілого світу до МОК.

Зима 2002 Салт Лейк Сіті, США

(Інформація про цю Олімпіяду не були в експонаті. Україна не здобула ані одної медалі)

Порівняння урядів - українського та американського

УРЯДИ

Головні риси українського уряду

Головні риси американського уряду

Законодавча влада України належить до Верховної Ради – парламенту. Парламент складається з однієї палати і має 450 членів. Одна половина депутатів вибрана прямим голосуванням, а друга половина по партійних списках де число вибраних депутатів залежить від проценту який одержали поодинокі партії у виборах. Щоб взагалі зайняти місце, партія мусить здобути мінімум 4% в загальному голосуванні. Парламент очолює Голова Верховної Ради.

Екзекутивну владу в Україні мають Президент і Прем'єр. Президента України вибирається прямим, загальним голосуванням на термін п'ять років. Президент назначає Прем'єра і членів Ради Міністрів (Кабінет) але всі ці призначення мусять бути схвалені Верховною Радою.

Судову систему України очолює Верховний Суд України. Судова система майже не змінилася від часів СРСР, хоч є різні пропозиції на зміни.

Експонат виготовив
2-ий курінь УПУ-ок ім. Лесі Українки,
Нью-Йорк

СИМВОЛІКА

Експонат виготовив
17-ий курінь УПУ-ів ім. Байди Вишневецького, Клівленд, ЗСА.

Герби областей України

Кольоровий примір герба області

Опис герба і пояснення його символіки

Мапа України із позначеними границями областей, вирізана із зеленого styrofoam.

Тут повинна бути Автономна Республіка Крим, яка відпала (з технічних, не політичних, причин).

Герби областей (в кольорах) можна знайти на сайтах:
www.fotw.ca/flags/ua.html#flag і <http://heraldry.com.ua>

Ти українець,
незважаючи на те,
де ти живеш...
Це Твоя земля!

Ранок.. Яскраві вогники вуличних очей – ліхтарів, ледь помітне мерехтіння охоронців нічної тиші – далеких зір, вже помітно відчутний подих Діда Мороза, ну і, звичайно, стрімка колона пластунів, яка часом викручується як змія пронизуючи ще застигли у сні вулиці. Уважно прислухавшись до їх кроків можна почути як їх кроки співають морзеткою – Орликіяда! Орликіяда! Усе це стає доброю традицією мистецького змагу Орликіяда, яка естафетою мандрує з міста до міста.

Цього разу наші мандрівники сподобали собі красень Київ, який зачарував їх не тільки своєю красою, але виром хаотичної молодості, яку конче необхідно зорганізувати, об'єднати і запалити ідеєю "банди".

Києво-Могилянська Академія стала плацдармом реалізації усіх стратегічних заходів Орликіяди...

Необійшлося без сцен від яких усі заташовували подих. Курінь ім. Пилипа Орлика доводив, що *Нація вічна і могутня як Бог*. Насилля, яке чинилося проти суспільства, повинно бути насильницько знищене. Апогеєм виступу став вирок через повішення. Вибили стілець з-під засудженого. Усі завмерли. Запанувала мертва тиша. Лиш на шнурку гойдався повішений.

Змістовний і глибоко ідейний виступ представили козаки куреня ім. Романа Купчинського. Доля їх кидала по всьому світу. Пекельний вогонь обпікав їх лиця, глибокі води затамовували дихання, сатана наморочив їм розум. Сучасні приклади ведення 'бою' неспрацьовували. Озброївшись ідеєю св. Юрія можна досягнути правди.

На фото:

1. У нас завжди тепло - курінь Романа Купчинського (Львів)
2. Курінь ім. Р. Купчинського
3. Виступ юнаків
4. Присуд - курінь Пилипа Орлика
5. Сватання на Гончарівці
6. Команда організації Скіф, Дніпропетровське
7. Курінь Олени Теліги
8. Гетьманіч - пл. роз. Олег Пашин (Київ) і гетьманівна - пл. роз. Настя Мельник-Маньковська (Рівне)

Всі фото Богдана Яцишина

Орликіяда

Переможцем Орликіяди став курінь ім. Олени Пчілки. Тему герці обрали "Нам допоможе св. Юрій". Образ жінки-лицаря був головним героєм. Складність життя спричиняє моральний упадок. Її душу розриває безхабний хаос її думок. Лише св. Юрій допомагає перемогти егоїзм, зраду, божевілья та впевнено йти в світле майбутнє.

Вперше в історії Орликіяди на безкомпромісну герць зголосилися штурмовики, що з Дніпропетровської ланції, які називалися Скіфами. Їх викрутаси в народньому стилі сподобались публіці. А їх мужній вчинок – піти в далекі гори, на широкі полонини у пісенному виконанні – публіка вшанувала вставанням. Піднісши хліб і сіль, усі благословили їх деб'ют.

Усі виступи майстерно малювали добрий настрій і усмішок у глядачів. Час вирватись з обіймів Орликіяди втік в безмежну даль. Усе закінчувалось як смачний обід у Свято-Михайлівській трапезні. Там на площі, перед собором, на очах випадкових перехожих, які своїми поглядами з цікавістю поглядали на усе, що відбувалося на площі. Винесення прапора, гімн Пласту, нагородження переможців, вибір гетьманича і гетьманівни, якими

стали Олег Пашин курінь ім. Героїв боїв під Крутами і Настя Мельник-Маньковська, курінь Олени Теліги.

МОЄ МІСТО БАФАЛО

Місто Бафало, де знаходиться наша станиця, є знане всім з великих зимових снігів і бурей а також з близьких водоспадів Ніягари. Підготовляючись до конкурсу Юнак – Моє Місто, наш самостійний гурток навчився багато цікавого про Бафало. Так як заохочував нас Юнак, крім підготовки до конкурсу, ми здали іспит вмілости Провідник Туристів, а пл. розв. Олена Дятель виконала проєкт до третьої проби.

Місто Туристів

Бафало не є велике але має багато цікавих історичних та культурних об'єктів. На гутірках і прогуляках цієї осени, ми мали нагоду ближче пізнати унікальні об'єкти і визначних осіб нашого міста.

Бафало є визначні дослідчі інститути. У 1963 р., *Dr. Herbert Hauptman* заснував *Hauptman-Woodward Medical Research Institute* де, по нинішній день, він провадить досліді над генами, DNA, і як вони пов'язані з недугами. У 1985 р., за його працю, надали йому нагороду Нобля з хемії. У нас є світової слави шпиталь для поборювання і дослідів над раком.

Найбільш визначний американський архітект це *Frank Lloyd Wright*. Він побудував у Бафало кілька будинків, між ними чудову розлогу резиденцію – *Darwin Martin House* у стилю *prairie* у 1903 р. Ми їздили туди на прогульку/туру, оглядати як цей будинок тепер дуже старанно відновляють.

Бафало має цікаву історію. *Joseph Ellicott* заснував Бафало в 1801 році. Під час війни з Британією, воно стало військовим центром. У 1832 році британці запалили місто і воно згоріло до тла. По закінченню війни, Бафало було відбудоване. Місто постійно росло так, що при початку цього століття, Бафало було восьмим найбільшим містом в США.

У 1901 р. відбулася значна подія – *Pan American Exposition*, яка притягнула тисячі туристів. На цю виставу побудували прекрасні, пишно прикрашені павільйони, вежі, мости, статуї і будинки де показували найновіші досягнення країн західної півкулі. Все було освітлене електрикою проведеною з Ніягари, показуючи найновіші досягнення з електротехніки. Найвищим, найбільш освітленим будинком був *Electric Tower*. Під час святкувань, сталася трагічна подія. В часі виставки був убитий президент *William McKinley*.

Roswell Park Cancer Institute працював д-р. Мирослав Грецишин, визначний науковець у ділянці генокологічної хімотерапії. В 1960-тих роках він увів у США вжиток хімотерапії для поборювання жіночих раків. *Roswell* заснований 1898 року, був перший раковий центр в Америці.

Місто Українців

Церква св. о. Миколая

У Бафало найбільш цікаві і люблені українські місця це наші церкви. Найстарша церква св. о. Миколая є у центрі міста. На півночі міста є модерна церква св. Івана Хрестителя з долученою гарною залю яку вживають на різні імпрези. Крім того, маємо православну церкву Пресвятої Тройці. В близьких підміських оселях є ще дві українські церкви (в Lancaster і Lackawanna).

Церква св. Івана Хрестителя

Самостійний гурток ім. княгині Ольги в Бафало

(зі зду, зліва) Тиміш Пришляк, Дара Бравн, подруга Христия Бравн, Олена Дятель, Олесь Меціак, Леся Депутат, Катруся Меціак, Ляна Хутко, Ляріса Коновка (спереду) Юра Депутат, Олесь Коновка.

Місто Пластунів

Продовж останнього року, пл. розв. Ляріса Коновка була членом шкільної дружини веслування (crew). Тренінг і більшість змагань відбувалися у знаному (заснованому в 1912 р.) на цілу західну Америку, *West Side Rowing Club* при *Buffalo Black Rock Canal*. Ляріса пояснила нам роди човнів, засади веслування, як відбувається тренінг на човнах і у басейнах в клубі і про це, як її дружина виграла кілька важних змагань.

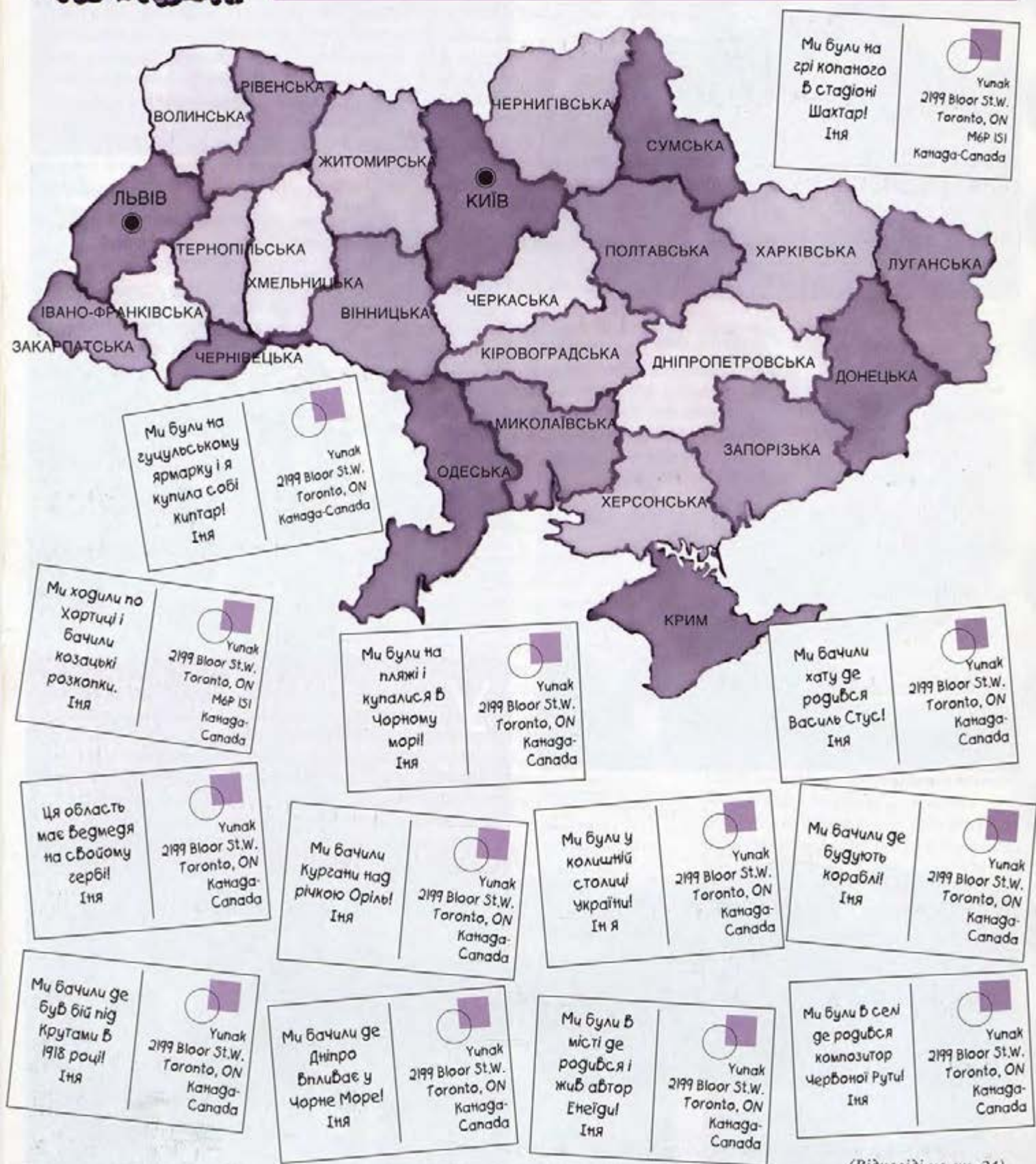
У Бафало юнацтво сходиться щосуботи на лекціях українознавства у залі церкви св. о. Миколая, а потім на сходинах у пластовий домівок, яка дуже близько до церкви. Наш самостійний гурток дуже любить їздити на прогульки. Останньо відбули зумову прогульку на труби (tubes), оглядали *Darwin Martin House* і відвідали вітряний тунель де вправляють лещетарі на Олімпіаду.

ІГРИ

По Україні

Юначка Іня прилетіла до Києва, щоб далі їхати до Львова на ЮМПЗ. Але вона хотіла перше побачити Україну і, починаючи з Києва, автом переїхала ще 13 областей заки доїхала на Львівщину. По дорозі, вона вислала по одній поштівці з кожної області, яку переїздила. Але забула написати дати! Прочитавши поштівки, чи можеш зазначити, на мапі областей, яким шляхом їхала Іня з Києва до Львова?

(Відповіді на ст. 24)

Автомобільні номерні знаки України

Хоч в цілій Україні, автомобільні номерні знаки (*license plates*) мають такий сам вигляд, по кодах можна розпізнати з якої області є автомобіль. Кожна область (і міста Київ та Севастополь) має свій код і свою серію букв.

ГРА ВГАДАЙ СЛОВА - Нижче подано серії букв із 15 областей і міста Києва. Посередині – слова із 5 букв. Щоб відгадати ці слова, треба вибрати одну пару букв із серії з лівого а другу з правого боку слова. Наприклад, в першому слові зліва додати КО а з права – АК. Це творить слово КОЗАК.

Область	Серія букв області			Серія букв області	Область
Республіка Крим	✓ КО, КР, КТ	_____	К О 3 А К	АА, АВ, АЕ, ✓АК, АН	Дніпропетровська
Волинська	ВК, ВМ, ВО	_____	В	НА, НЕ, НО, НР, НС	Запорізька
Донецька	ЕА, ЕВ, ЕК, ЕН, ЕО, ЕС	_____	Р	АА, АВ, АЕ, АК, АН	Дніпропетровська
Житомирська	ВА, ВВ, VE	_____	Т	РА, РВ, РО	Рівенська
Запорізька	НА, НЕ, НО, НР, НС	_____	В	АА, АВ, АЕ, АК, АН	Дніпропетровська
Івано-Франківська	ІВ, ІС	_____	К	РА, РВ, РО	Рівенська
м. Київ	КА, КВ, КЕ, КН, КІ	_____	К	АМ, АО, АР, АТ, АХ	Луганська
Луганська	АМ, АО, АР, АТ, АХ	_____	К	АА, АВ, АЕ, АК, АН	Дніпропетровська
Львівська	ТА, ТВ, ТН, ТС	_____	Н	ОА, ОВ, ОЕ, ОК	Одеська
Одеська	ОА, ОВ, ОЕ, ОК	_____	Е	АА, АВ, АЕ, АК, АН	Дніпропетровська
Рівенська	РА, РВ, РО	_____	М	ЕА, ЕВ, ЕК, ЕН, ЕО, ЕС	Донецька
Сумська	СА, СВ, СЕ	_____	Н	АМ, АО, АР, АТ, АХ	Луганська
Тернопільська	ТЕ, ТК, ТІ	_____	Р	ЕА, ЕВ, ЕК, ЕН, ЕО, ЕС	Донецька
Харківська	ХА, ХВ, ХК	_____	Б	АМ, АО, АР, АТ, АХ	Луганська
Хмельницька	ХМ, ХІ	_____	А	РА, РВ, РО	Рівенська
Черкаська	МА, МВ, МЕ	_____	В	КА, КВ, КЕ, КН, КІ	м. Київ

(Відповіді на ст. 24).

Хочеш бачити як виглядають автомобільні номерні знаки України?
Подивися на Інтернет за адресою: <http://www.olavsplates.com/ukraine.html>

СТОРИНКА БРАТЧИКА І СЕСТРИЧКИ

Новачки роя *Горобчики* в Торонті. (зліва) Алісія Пендюра, Вікторія Мельник, Христинка Гаврилюк, Міля Байрачна, Лариса Цоба, Таня Келебай разом із сестричкою Танею Терпляк читають *Готуйсь*.

ГОТУЙСЬ

на роєві сходини!

Новачки роя *Морські Козаки* в Торонті (зліва) Марко Костів, Олександр Цибульський, Данилко Гула, Олесь Тарапацький, Роман Бискош і братчики (зліва) Лукаш Кліш, Матей Грицина, Андрій Водославський читають *Готуйсь*.

**ЧИ ШУКАЄТЕ ЦІКАВІ
ЗАНЯТТА НА РОЄВІ
СХОДИНИ ?**

Скажіть своїм новакам
чи новачкам принести
на сходини журнал
Готуйсь, який все
новацтво, братчики і
сестрички дістають в
пошті!

**В журналі Готуйсь ви
можете знайти щось**

- читати
- робити
- грати
- малювати
- майструвати
- співати

Коли новаки чи новачки
принесуть *Готуйсь* на роєві
сходини ви зможете
використати журнал, щоб

- разом читати Розповідь
- навчитися про традиції
- довідатися цікаві факти
- робити розшифровки
- виповняти хрестиківки
- грати ігри
- здавати точки до
вмілостей
- виконувати експерименти
- розв'язувати загадки
- підготувати допис про свій
рій і вислати до *Готуйсь*
- зробити фотографію свого
роя і вислати до *Готуйсь*

До братчиків і сестричок: якщо ви не
одержуєте *Готуйсь*, зверніться до
свого гніздового або до канцелярії
своїєї станиці.

Я ПОЇХАВ НА ЮНАЦЬКИЙ ВИШКІЛ!

пл. роз. Павло Яримович, Ньюарк.

Останнього літа я поїхав на Вишкіл Юнацьких Виховників, який відбувся як однотижневий табір на оселі *Писаний Камінь* в Огайо. Першого дня, коли зібралися всіх дев'ятеро таборовиків, ми цілком не знали, що на нас чекало. Я особисто напів сподівався що буде довгий тиждень нудних інструктажів і важких задач. Але було навпаки – вишкіл був найприємнішим і найцікавішим табором в якому я брав участь того літа.

На вишколі ми слухали різні інструктажі як провадити гуртком юнаків в станиці. З теоретичної сторони, ми вчилися про концепти самовиховання і *Великої гри*. Улад Пластового Юнацтва є побудований на ідеї самовиховання. Це значить, що виховники повинні спрямовувати юнацтво в правильну сторону в житті, але давати їм нагоду, щоб вони самі вчилися на своїх помилках. *Велика гра* це книжка Юрія Старосольського, в якій він прикладами описує як жити по пластовому.

“Ця дуже цікава книжка нам подала підставу на якій ми можемо творити власні поняття пластування.”

Ми також мали інструктажі про практичні точки ведення гуртка. Наприклад, ми щодня вчилися про гурткові заняття, розділюючись на два гуртки – *Гумові ведмедики* і *Орли* – і так переводили сходи. Ранком, на відкриття дня, діючий гуртковий хронікар з кожного гуртка читав допис із своєї хроніки, щоб побачити хто цікавіше або більш гумористично вмів написати. Інші інструктажі були про спів, прогульки, гутірки, та на різні інші теми. Щовечора ми кінчали день розмовою про важливі справи в сучасному Пласті, наприклад – потребу пластової присяги. А потім ішли на ватру.

Під час вишколу ще було багато вільного часу поміж інструктажами. Щодня нам давали завдання, але вони не були дуже важкі і їх можна було досить швидко закінчити. Для розваги ми грали спортивні ігри, відпочивали або вигадували інші цікаві речі – щосили крутитися на каруселі або совгатися на мокрій наміленій цельті. Один з учасників табору привіз свій комп'ютер на якому ми могли слухати музику або навіть бачити фільми. Так ми використовували наш вільний час на юнацькому вишколі.

На цьому таборі я навчився багато чого, що я не знав про юнацтво. Мій власний гурток в станиці був досить незорганізований. Але із інструктажів на вишколі, я навчився про діловодство в гуртку, про гурткові книги, та багато більше.

“Я також навчився як збирати матеріяли і як цікаво укладати сходи.”

Тепер я є впорядником гуртка в станиці і бачу, що є дуже важко переводити сходи ідеально, так як нас вчили. Але дуже помагає вживати матеріяли і знання здобуті під час вишколу щоб виробити свій власний спосіб провадження гуртка.

На фото (згори):

(1) пл. роз. Павло Яримович (перший зліва, зі задку) разом із булавою і учасниками вишколу.

(2) Заняття - Ігри і Пластові Проби.

(3) Гутірку провадить Юрко Кузьмович.

СТОРІНКА ВИХОВНИКА

ТАБОРИ

ЛЕТУНСЬКИЙ ТАБІР ЧОТА КРИЛАТИХ

Ще кілька років тому назад на летунському таборі не літали ... але бігали з 30 км. дальта-планом на плечах. Але в 2001 році ситуація змінилася і тепер кожен, хто їде на Чоту Крилатих може сказати – **я літаю!** Та коли в 2001 р. на таборі вів один парашан, у цьому році їх було аж три.

Чота Крилатих – це летунський пластовий табір який стоїть на двох опорах, одна з яких без іншої нічого на собі не втримає. Летунську програму прекрасно зреалізовують летунські інструктори під пильним наглядом льотчика-професіонала, коменданта табору Степана Красілича, та пластова програма про яку дбає пластова команда – пластуни з Івано-Франківської станиці.

На Чоті вдосталь можливостей послухати політологію, журналістику, екологію, лідерство; подискутувати на дебатах чи проявити себе під час інтелектуальних змагів. А ще про аеродинаміку, будову літальних апаратів, тощо.

Чота Крилатих – специфічний табір. Через своє летунське спрямування і через чимале інтелектуальне наповнення. Таким чином, можна сказати:

“Чота крилатих - це табір для тих, хто хоче літати і думати.”

Всі фото Богдана Яцишина

Чи справді літають на летунському таборі?

Особисто, для мене, політ на Чоті Крилатих 2001 не був першим. Відтак і відчуття, які я пережив, очевидно трохи інші, ніж у тих, хто піднявся у небо вперше. Так, можливо вони менш романтичні за ті що були першого разу (тут напрошується паралель з першим коханням і всіма наступними), але попри те, не менше захоплює дух і адреналіну виділяється також не менше.

Недавно мені сказали, що, наприклад, стрибати з парашутом вдруجه набагато страшніше, ніж перший раз. Чесно скажу, я не зовсім у це повірив, але переконався у прикладі, щоправда, коли піднімався у небо на парашути. Справді, ще трохи і, здається, почнуть клацати зуби, трістися руки і дрижати коліна. Чому?

Не знаю, можливо, тому, що маєш кращу теоретичну базу, краще знаєш як, і що робити і над тобою тяжіють ці знання. Можливо, тому, що ти вже краще розумієш, якими можуть бути наслідки лише після однієї незначної помилки з твого боку;

“...стрибати з парашутом вдруجه набагато страшніше, ніж перший раз.”

а можливо й тому, що ти вже був у небі, і знаєш, що там якось інакше, ніж на землі, і ти просто не впевнений, чи готовий ти зараз духовно пірнути в той інший, зовсім інший, набагато добріший світ. Важко сказати. Але одне знаю напевно, що ці побоювання додають польоту якогось особливого шарму.

Хоча, стоп. Політ – це занадто гучне

слово у даному контексті. Адже тих 10-15 метрів на які піднявся ти для летунів – це просто смішно. Але кого, чорт забирай, цікавлять досвідчені повітряні аси, які піднімаються і на кілометри.

“...а за ті кільканадцять секунд у небі ти ... віддав би хоч рік життя.”

Для тебе вони просто не існують, коли летиш ТИ. А ці 10 чи 15 метрів – це для тебе сотні кілометрів, а за ті кільканадцять секунд у небі ти, при доброму настрої, віддав би хоч рік життя. І це таки правда. Але правда й те, що політ минає, ти маєш купу вражень, ти впевнений, що твій життєвий ліміт не скоротився, а ще ти точно знаєш, що наступного року обов'язково прийдеш на Чоту знову відчувати свій стукіт зубів, холодок біля серця і отримати ці, такі банальні, але ж такі приємні, відчуття.

Учасник табору Чота Крилатих

ТАБІР КВТ

Так минали дні табору, сонце чергувалось з дощем, як точні стійкові, що стоять на чатах. От відбули прогульку, таборуєм далі, чекаєм на сонце. Здали Два Пера, чекаємо, нібито знаєм чого чекати. Хоч ця річ і не є обов'язковою,

“На Три Пера всі як один вирішили випробувати себе.”

Так і пройшли три дні мого *Intermezzo*... Потім мали змогу і помандрувати. Знову обличчя наповнилися кров'ю, стали палаючими, неначе та малина, якою переповнені карпатські ліси.

Звичним темпом лише за день добрались до самої Сивулі, що її сіра від каміння вершина наче кликала і манила нас ще увечері. Весь наступний день ми йшли кам'яними дорогами Горган. Прийшли пізно ввечері, але не переставали жартувати. Наступний день повів час табору у спокійне русло. Минали дні і все ближче підходив кінець. Але всі розуміли, що попрашаємося лише у Києві, після того, як у феєричному святі відмітимо День Незалежності.

Один з таборовиків

НАШ ГУРТОК

Члени гуртка *Пірани* (III-го куреня в Торонті) мають різні зацікавлення. Данило любить мандрувати, Адам Т. вже 5 років грає на бандурі, Адам В. вправляє Те-кван-до, а Андрій – малює по стінах. Вони про себе написали (а інші 4 члени гуртка обіцяли написати пізніше).

Я називаюся Андрій Бойчук. Мені 16 років і я є учень 10-ої класи в Торонті. Я належу до III-го куреня, гуртка *Пірани*. В школі я вчуся про мистецтво – 16 століття і канадське, і беру інші предмети. Мені дуже подобається малювати на стінах – робити графіті.

Я належу до групи яка називається *TOP – Toronto Organized Prime*. В цій групі є 25 членів. Ми малюємо по стінах але ми перше дістаємо дозвіл від власника будинку. Ми ходимо по місті й збираємо дозволи від власників, щоб прикрасити їх будинки нашим графіті. Це зовсім інше як те, що люди малюють графіті там, де не мають дозволу. Мені не подобалося таке. Ці люди не мають часу робити гарне мистецтво і нищать стіни. В Торонті, графіті прикрашають багато комерційних будинків.

Я називаюся Адам Винницький. Я є членом гуртка *Пірани*, III-го куреня в Торонті. Моє улюблене заняття – Те-кван-до – боротьба без зброї для самооборони. Хоча Те-кван-до належить до категорії *martial arts*, дисципліна, техніка і ментальна вправа є підставою для будови почуття справедливості, сили і рішучості. *Те* – значить літати, скакати чи вдарити ногою. *Кван* – бити, нищити рукою чи кулаком. *До* – це спосіб, мистецтво. Молоді і старші, чоловіки і жінки вправляють Те-кван-до. Фізичний стан, вага і будова тіла не мають рішального значення.

Мої старші сестри і брат займалися Те-кван-до. Мені це дуже подобалося і я також почав займатися цим видом спорту з семи років. Спочатку було дуже важко але, з часом, я одержав білий а тоді жовтий пояс.

Я брав участь в різних змаганнях по Онтаріо і Канаді, вигравав багато медаль і нагород. А минулого літа я одержав чорний пояс першого ступеню.

Зараз я проваджу школу по Те-кван-до, яка називається *WINKAI MARTIAL ARTS*. Я навчаю всіх бажаючих, хто хоче займатися тим видом спорту.

Щиро запрошуємо усіх охочих на
**"Різдвяний Концерт"
Торонтонської
Капелі Бандуристів**
під мистецьким керівництвом
заслуженого артиста України
Віктора Мішалова
27-го січня
2002р. 12³⁰ по
в залі при церкві
Св. Петра і Павла
вступ: 10 доларів від дорослих,
дитині до 16 літ безкоштовно.

Я називаюся Адам Турянський. Маю 16 років, живу в Торонті де ходжу до Пласту. Моє друге українське заняття – грати на бандурі. Я вже 5 років граю на бандурі і навчаюся у Віктора Мішалова. Віктор Мішалов – славний український артист, який вже грає на бандурі 31 років. Віктор є один з найбільш знаменитих бандуристів в світі. Він був мій перший учитель бандури і ще вчить мене до нині. Я вже був на багатьох таборах і семінарах бандури в Канаді і Америці.

Від коли я почав грати на бандурі, я був членом молодіжної капелі бандуристів де Віктор є джерентом. Але молоді скоро ростуть і 13 червня, 2001 р., Віктор і старші бандуристи (я вже тоді був старшим бандуристом) заснували Торонтонську Капелю Бандуристів. Ця нова капеля вже має майже один рік і складається зі самих хлопців. Тепер капеля має 30 співаків, у віці від 15 до 60 років і 15 бандуристів у віці 14 до 22 років і одного баса якому около 30 років. Всі бандуристи грають на бандурі п'ять або більше років і багато співаків вже давно співають.

Наша капеля вже має великий репертуар пісень таких як, наприклад, *Пісня про Тютюнника* і *Наливаймо браття*. Я ціле життя чекаю бути членом такої великої і важної капелі. Незадовго, Торонтонська Капеля Бандуристів напевно буде дуже популярною.

Я їздив на Зимовий Мандрівний Табір – Данило Колос

ЗМТ відбувся 26-31 грудня 2001 біля Лейк Плесід, Н.І. Табір організувала комендантка, ст. пл. Діанна Юрчук з допомогою булави. Число учасників і виховників було 16. Таборовики – юнаки і юначки від 15 років та старші пластуни – приїхали з різних станиць східної Америки і Канади. На таборі ми: їздили на лещетах, лево-лазили, мандрували на снігоступах та по горах. Мені найбільше подобалося мандрувати,

бо ми вилізли на високу гору Готтікс. Цю триденну мандрівку ми почали одного ранку, мандрували стежками в лісі але коли я зійшов зі стежки, то впав в глибокий сніг аж по пояс.

Першого вечора ми дістались аж до кабінки. Тої ночі деякі спали в кабінці, а я спав в шатрі. Було досить зимно, але цікаво випробувати як собі давати раду на дворі в снігу. Вранці, ми встали коло п'ятої години та вирушили скоро

з табору. Всюди було багато снігу, але ми далі пробиралися. Перед вершком розпочався вітер та було дуже стрімко. Ми всі вбрали свої скоби та рухалися далі.

Коли я нарешті виліз на верх, я був дуже змучений. На вершку деякі старалися фотографуватися але, нажалі, краєвиду не було видно, бо хмари обкружили нас зі всіх сторін. Ми почали спускатися на долину, бо всім вже ставало зимно. Я вернувся назад до кабінки змученим але дуже задоволеним. Того вечора ми всі вигідно і тепло спали у кабінці бо було більше місця. Третього дня, ми зішли з гори на долину, де наші батьки чекали.

На цій таборі я мав нагоду поспробувати різні види зимових спортив, яких я нормально не мав би нагоди вправляти. Наступного року, як тільки прийде до домівки афіш про табір, я відразу зголошуся. Знаю, що там знов побачу більшість друзів і подруг з ЗМТ-2001.

На фото: (стоять) Данило Колос, Таня Кузьмович, Христия Яримович, Данило Даревич, Меліса Дол, Надя Ковалик, Андрій Олесницький, Рената Горнич, Маланка Місильо, Павло Яримович, Маркіян Галзевич (сидять) Андрій Колос, Діанна Юрчук, Катя Кузьмович, Марко Турчан.

ПОПРАВКИ

В числі 4-2001 Юнака, де були поміщені висліди 40-ої Орликіяди, пропущено гурток *Тигр* з Чікаго, який виграв 3-тє місце між юнаками. Також у фотографії з експонатом поміщено тільки юначок із вашінгтонського загону, а не юнаків.

50 і 45 курені з Вашингтону здобули перше місце за експонат і перше місце за драматичну точку.
На фото (спереду, зліва) Ніна Фонтана, Аня Сіра, Ляріса Васильківська, Надя Мостович, Марта Сіра, Аня Вайлд, Александра Гаврилишин (зі задю) Данило Дейчаківський, Марко Бабяк, Андрій Гаврилишин, Микола Мостович, Роман Добчанський

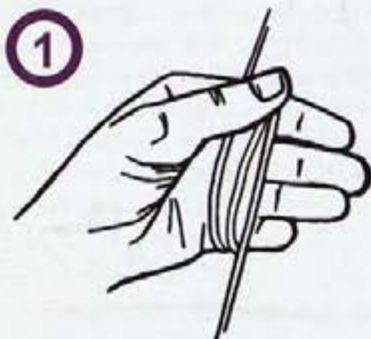

Гурток *Тигр*, 7-ий курені, Чікаго який здобув 3-тє місце на Орликіяді. (зліва, спереду) Адріан Павлюк, Антін Дурбак, Олесь Сосенко (зі задю) Роман Павлюк, Олесь Сосенко.

Турецька шлюфка

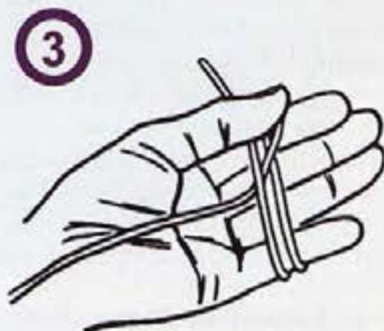
Кожен може сплести турецьку шлюфку. До цього потрібно шнурівку, пластикову або шкіряну стрічку, довжини 2-ох метрів.

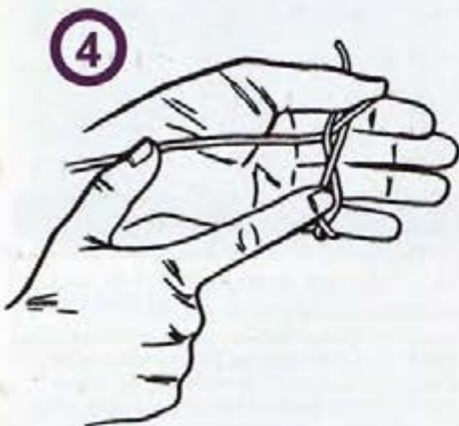
Обвини руку двічі.

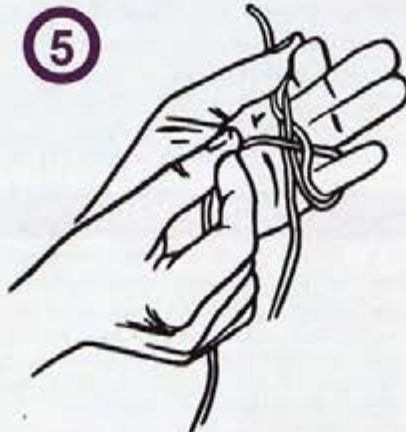
Здійми обі петлі з руки. Петлі мають бути тої самої величини. Обі петлі тісно злучи дротиком (*twist tie*).

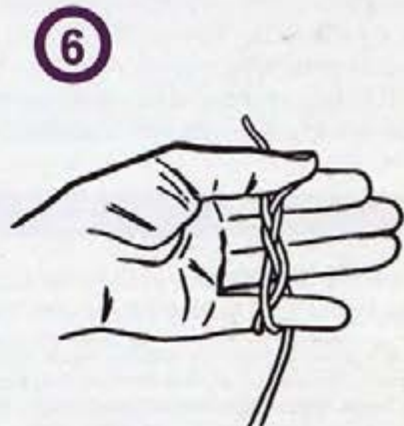
Переплітай петлі довгим кінцем. Починаючи від дротика, пересели стрічку над правою петлею і під ліву.

Перекинь праву петлю через ліву і пересели стрічку над лівою петлею і під праву.

Продовжуй переплітати, перехреснюючи петлі і переселяючи стрічку поміж петлі.

Не зашморгуй переплетення тісно.

7 Коли закінчиш перше колесо, обійди круг довним кінцем ще раз.

8 Накінець склей кінці або заховай в плетення.

Так виглядає
Турецька шлюфка
Подвійна
Потрійна

Drawings from *The Leader*, February/1994

Чи маєш або чи вмієш зробити цікаву шлюфку? Пришли фото або рисунок до Юнака!

ІЗ ХРОНІКИ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ СТАНИЦІ

субота, 12 січня, 2002 - Пластова свічечка

Від наймолодших Пташат до сеніорату, батьків та гостей, всі зібралися в Українському Освітньо-Культурному Центрі на традиційну Пластову Свічечку. Запалено святочні свічки а пл. роз. Наталка Гудь і пл. роз. Андрій Гарасевич прочитали цікаві уривки, які були переплетені співом колядок, про традицію Свічечки та українські різдвяні звичаї. Відбулося віншування по частинах: від новацтва вітали Данило Чайківський, Софія Захарчук і Андрея Воттерс; від юнацтва вітали курінні – пл. роз. Наталка Гудь і пл. роз. Андрій Гарасевич; від старшого пластуна – ст. пл. Лариса Гудь; від сеніорату – пл. сен. Марія Касіян а від батьків Пласт-приятю – пан Василь Кузьо. Від пластових проводів вітали: пл. сен. Катруся Гарасевич та пл. сен. Богдан Гарасевич. Святочна частина була завершена розподілом просфори та спільним колядуванням.

ТУТ / ТАМ

субота, 2-го лютого, 2002 - Станичний Апель

Станична старшина проголосила лютий – місяць Українських Героїв і тому на апелі пл. роз. Андрій Гарасевич, пл. роз. Наталка Гудь, пл. роз. Стефа Гомик і пл. пр. Андрій Зварич прочитали уривки про поляглих героїв а новацтво і юнацтво відспівали пісні в честь героїв. В другій частині апелю відбулося вручення вмілостей, проб, підвищення ступенів та відзначення.

Крайовий комендант юнаків, ст. пл. Василь Літепло перевів іменування на вірлицю і скоба – пл. роз. Стефу Гомик і пл. роз. Юрія Ставничого. Присутнім на апелю був митрополит-емерит Стефан Сулик, якого іменовано на ступінь пл. сен. керівництва і який говорив до молоді і подарував свою книжку до пластової бібліотеки.

Фото (зліва): Юнаки 4-го куреня на Свічечці; Юначки 4-го куреня на апелі (згори) Іменування пл. скоба Юрія Ставничого і пл. вірлиці Стефи Гомик переводить ст. пл. Василь Літепло.

подала: пл. сен. Ірина Зварич

ІЗ ЮНАЦЬКОГО ГУМОРУ

пл. уч. Максим Бойко, із станиці Детройту, прислав таку історію:

Одного дня, троє осіб – прихильник, розвідувач і друг – опинилися самі на острові. На острові були найстрашніші речі які лиш можна собі уявити – екзотичні, отруйні рослини які вистрілювали і вбивали своєю отрутою, великі плями болота і страшні та жадливі мавпи. Не можна було передбачити, що вони зроблять. Звичайно, що всі троє – прихильник, розвідувач і друг – бажали якнайскоріше залишити острів.

Одного дня, друг знайшов фляшку. Він витягнув корок і з фляшки з'явився джин, який сказав, що зможе виконати їм три бажання.

Перший сказав своє бажання друг. Він забажав бути в Парижі, в елегантному ресторані і насолоджуватися

найкращими і найсмачнішими стравами. Бум! За одну мить він був в Парижі.

Наступним був розвідувач. Він забажав бути в маминій хаті і їсти на обід суп який йому дуже смакував. Бум! За одну мить він опинився біля мами а перед ним – його улюблений суп.

Прийшла черга на прихильника. Він думав, думав і вкінці сказав джину: "Я є такий самотній і мені так нудно! Я бажаю, щоб мої друзі повернулися до мене." Гоп! За одну мить всі три стояли поруч себе на тому самому острові.

Зуживши всі три свої бажання вони мусли далі чекати на острові поки не знайдуть способу його залишити.

РІЗНЕ

ЮНАК — журнал пластового юнацтва, видає Видавництво Пласт ЗСА-Канада, для всього юнацтва по світі. Передплати пластунів в Канаді і ЗСА треба полагоджувати через КПСтаршину свого краю. Всі інші передплати можна надсилати до Адміністрації Юнака. Річна передплата: \$25 (ам).

Матеріали до цього числа подали: пл. роз. Павло Яримович, пл. уч. Максим Бойко, пл. роз. Андрій Бойчук, пл. роз. Адам Винницький, пл. роз. Адам Турянський, пл. роз. Данило Колос, ст. пл. Тарас Топорович, ст. пл. Богдан Яцишин, пл. сен. Христя Дзюба-Браун, пл. сен. Юрій Кузьмович, пл. сен. Юрій Повх, пл. сен. Катруся Долішна, пл. сен. Рома Гадзевич, пл. сен. Мира Ганкевич, пл. сен. Андрій Дурбак, пл. сен. Ірина Зварич

Пожертви на Видавничий Фонд Юнак-а

Щира подяка Українській Народній Касі (La Caisse Populaire Ukrainienne de Montreal), Ярослав Чолій — директор, за пожертву в сумі \$100.

Дякуємо нашому співробітникові Левкові Пясецькому за щедрий дарунок українських шрифтів, які він закупив для **Юнака** і просив оголосити, що:

“якщо ніхто не буде купувати українських шрифтів, ніхто їх не буде виробляти!”

Відповіді

ІГРИ - по Україні

ст. 14 - Подорож по областях

Іня їхала з Києва по таких областях, в такому порядку:

- (1) Чернігівська - ... де був бій під Крутами в 1918 році.
(Крути - поїздова станція 130 км. на північ-схід від Києва)
- (2) Полтавська - ... в місті де родився і жив автор Енеїди.
(Іван Котляревський родився і жив у Полтаві),
- (3) Харківська - ... в колишній столиці України (Від 1919 до 1934 року Харків був столицею),
- (4) Донецька - ... на грі копаного в стадіоні 'Шахтар.'
(Стадіон і команда копаного Шахтар знаходяться в місті Донецьку),
- (5) Запорізька - ... по острові Хортиця. (Козацький острів Хортиця є на Дніпрі коло міста Запоріжжя),
- (6) Дніпропетровська - ... кургани над річкою Оріль (Річка Оріль є около 70 км. від міста Дніпропетровська),
- (7) Херсонська - ... де Дніпро вливає у Чорне море. (Гирло Дніпра є в Херсонській області),

- (8) Миколаївська - ... як будують кораблі." (Головна індустрія суднобудівництва в Україні є в Миколаєві),
 - (9) Одеська - "на пляжі і купалися в Чорному морі. (Місто Одеса над Чорним морем має багато пляж),
 - (10) Вінницька - ... де родився Василь Стус." (Поет родився в селі Рахнівка Вінницької області),
 - (11) Чернівецька - ... де родився композитор пісні Червона Рута.
(Володимир Івасюк родився в Кіцмані, Чернівецька обл.),
 - (12) Івано-Франківська - ... на гуцульському базарі і купила собі китар." (В цій області знаходиться Гуцульщина),
 - (13) Закарпатська - ... на гербі є ведмідь. Герби областей можна знайти на сайті: <http://heraldry.com.ua>).
- Іня закінчила свою подорож у Львові.

ст. 15 – Вгадай слова

КОЗАК, ВОВНА, ЕКРАН, ВАТРА, НОВАК, ІСКРА,
КАКАО, АРКАН, ТАНОК, ОКЕАН, РОМЕН, СЕНАТ,
ТЕРЕН, ХАБАР, ХМАРА, МАВКА

Юнак для Виховників

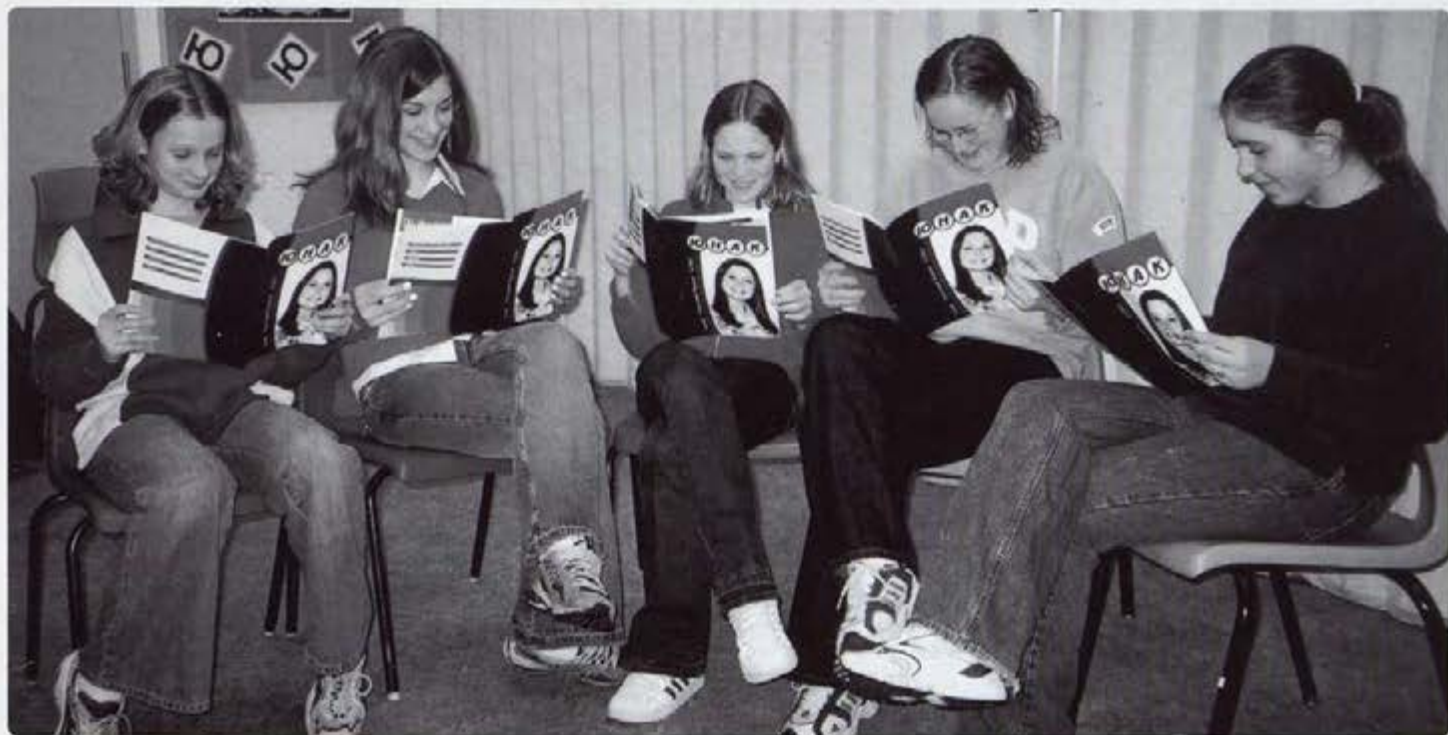
ЮНАК для Виховників

(понад 200 сторінок матеріалів із
Юнаків 1/1995 до 2/2001)
можна замовити в редакції
за кошт пересилки:
Канада: \$12 (кан).
ЗСА: \$12 (амер).
Інші краї: \$12 (амер)

Yunak dlya Vykhovnykiv
2199 Bloor St. W.,
Toronto, ON M6S 1N2
Canada

Fax: 416-763-0185
e-mail: zakydalsky@sympatico.ca

Для тих, хто має перше видання **Юнак для Виховників** (1/1995 - 2/2000) можна окремо замовити Додаток ч.1 (3/2000-2/2001). Кошт: \$5 (з пересилкою).

На фото: Гурток Пальми, 10-го куреня в Торонті. (зліва) Меля Грицина, Лариса Генік-Березовська, Олена Могер, Христина Туренко, Адріана Теслюк.

ЮНАК на сходинах!!!!

ХОЧЕТЕ ОДЕРЖАТИ ВІДЗНАКУ ЮНАКА?

Домовитися, щоб всі члени гуртка принесли число *Юнака* на сходинах. На сходинах перегляньте і перечитайте журнал разом. Напишіть, як ви запланували використати це число *Юнака* у своєму плані праці.

Пришліть допис, разом із фото свого гуртка із *Юнаком* на сходинах. Коли ми дістанемо від вас допис і фото, вишлемо відзнаки всім членам гуртка!
(Адреса редакції на внутрішній обкладинці).

На фото: Гурток Гіпопотами, 3-го куреня в Торонті. (зліва) Тарас Гампсон, Матейко Черкас, Гриць Чолкан, Матвійко Жила, друг Івась Горіх, Степан Тарнавський.

